

Dichterbij de Overwinning

Eerste druk, oktober 2012

© 2012 Sigrid Kemphaan

Portretfoto: Jacques Jullens www.Jullens.biz

ISBN: 978-90-484-2638-6

NUR: 402

Uitgever: Free Musketeers, Zoetermeer

www.freemusketeers.nl

Hoewel aan de totstandkoming van deze uitgave de uiterste zorg is besteed, aanvaarden de auteur en uitgever geen aansprakelijkheid voor eventuele fouten en onvolkomenheden, noch voor de directe of indirecte gevolgen hiervan.

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever worden openbaar gemaakt of verveelvoudigd, waaronder begrepen het reproduceren door middel van druk, offset, fotokopie of microfilm of in enige digitale, elektronische, optische of andere vorm of (en dit geldt zonodig in aanvulling op het auteursrecht) het reproduceren (I) ten behoeve van een onderneming, organisatie of instelling of (II) voor eigen oefening, studie of gebruik welk(e) niet strikt privé van aard is.

Dichterbij
de Overwinning

Sigrid Kemphaan

*Voor mijn zoon, Matthijs
Mijn liefde voor jou zal blijven groeien.*

Noot van de schrijfster

Alles is uit oogpunt van één individu opgeschreven. Dit is niet oordelend bedoeld omdat de schrijfster ervan uit gaat dat iedereen zijn eigen waarheid heeft. Dit is haar waarheid en het is aan de lezer om die te aanvaarden of niet. Alle personen zijn met liefde beschreven omdat ze veel betekend hebben voor de schrijfster.

Voorwoord

Het boek is geschreven op basis van eigen ervaringen. De spreuken, uitspraken en citaten uit boeken en van internet sites of elders, die ik voordraag, kunnen een steun in de rug zijn voor iedereen. Ze zijn *cursief* gedrukt.

Ik heb ze verzameld omdat ze mij hielpen te zijn wie ik ben. Graag wil ik je helpen ook je ware zelf te ontdekken en het verleden definitief achter je te laten.

Tevens zijn er suggesties en aanbevelingen geschreven om het huidige onderwijs eens nader te bestuderen en te veranderen. Ik hoop dat aangewezen onderwijs ambtenaren hiermee hun voordeel kunnen doen.

Er waren eens twee schilders

Aangekomen in het huurhuis werden we rondgeleid door de knappe makelaar. Nog een jong ding. Dit pand stond op de sloop nominatie maar kon nog een jaar worden bewoond.

Ik besloot de woning te nemen. Na wat formaliteiten was ik officieel huurster. Bij navraag bij de makelaar waren er wel bekende schilders in de buurt.

Met mijn leen mobiele telefoon contacteerde ik ze. Na overleg konden ze over twee dagen al beginnen. Maar dan wel om half acht. Waarom zo vroeg?

“Werktijden, mevrouw.”

Ja, ja, waarschijnlijk wilden ze iemand in pyjama zien.

Op de dag zelf kwamen ze echter om acht uur. Ze begonnen direct mijn pasgehuurde woning te voorzien van een mooie witte saus. Dusdanig dat het gelijk strak stond. Tegelijkertijd werd ik ook voorzien van de nodige omgeving informatie en de dichtstbijzijnde landgoedwinkel. Want deze schilder wilde gezond eten, wat goed is voor lichaam en geest. Ik heb wel eens andere verhalen van schilders gehoord.

Tevens gaven ze de debuterende schrijfster een promotie tip:

“Ga eens bij Matthijs langs.”

Het koste even tijd voordat het doordrong dat de schilder hiermee het programma *De Wereld Draait Door* bedoelde.

Na het gedane werk begaven ze zich naar de gootsteen van de keuken.

“Handen wassen mevrouw, of mogen we even douchen?”

Weer een leuk shockeer uitspraakje maar mij kregen ze niet op de kast. Na tien jaar met kerels te hebben gewerkt weet ik welke taal ik spreken moet en vervolgde met:

“Mag ik dan kijken?”

“Natuurlijk,” zeiden ze, “maar eigenlijk zijn we homo’s, geen echte mannen.”

Het werd ze te heet onder de voeten. Als vrouwlief thuis wacht met twee jonge kinderen is de zaak dat je voldoende afstand houdt. En dat gebeurde ook.

Naast het schilderwerk verzocht ik ook de tapijt gigant de vloeren te bekleden met het meest goedkope wat ze hadden. Mijn milieuprincipes moesten even wijken, want voor een jaar leg je geen duur tapijtje neer.

De stoffeerder was een norse man die al vijfendertig jaar dezelfde vrouw had. Hij vond het maar niets, gescheiden vrouwtjes. Zijn zoon was ook in zo'n situatie verwickeld en het was zo'n goede jongen. Hij begreep er niet veel van.

En dat was heel begrijpelijk. Waarom scheidt je eigenlijk?

Omdat je samen niet meer verder kunt, wilt, ontsnap je aan je ego. En wil je een droom waarmaken.

Deze stoffeerder had een mooie droom. Een Bed & Breakfast beginnen in Oostenrijk of Zwitserland. Het zijn zulke mooie landen.

Maar ja, hij was maar een arme stoffeerder. Hij lag al veertig jaar op zijn knieën geld te verdienen en wat moest hij?

Ik kon moeilijk zeggen: "Leef je droom!"

Ik begon net aan de mijne namelijk. En dat was al bijzonder genoeg.

De loodgieter kwam de volgende dag. Hij had aardig wat reparaties. Uiteindelijk was hij er in geslaagd dat er weer warm water uit de kraan kwam.

"Je kunt weer douchen," met zo'n blik van, als jij eronder staat wil ik wel kijken.

Daarop kreeg ik uitleg over de ketel. Ik moest bukken om te kijken waardoor mijn décolleté in het zicht kwam. Er werd beantwoord dat vrouw lief de telefoon zou beantwoorden indien hij niet aanwezig zou zijn mocht ik hem willen raadplegen met problemen met de cv. Weer die afstand houden. Dat geeft niet. Dat maakt het luid en duidelijk.

Een dag later kwamen de verhuizers gelukkig op tijd met extra dozen. Ik had de hoeveelheid spullen verkeerd geschat. Gelukkig schatten zij het precieze aantal juist in. In twee uur was het gepiept. Op weg naar het nieuwe adres mocht ik meerijden in de vrachtwagen. Een hele klim in en uit de wagen.

"Wilt u bij het raampje of de koningzetel (in het midden)?"

Ik wilde wel in het midden. Zo, wat zat ik hoog. Ik kon alle snelwegen overzien.

De rit verliep verder geruisloos. Ja, wat moesten die mannen nu bespreken met een vrouw in hun midden. Letterlijk. Schappelijk muziek aan op schappelijk geluidsniveau. Nog een dorpsgek gezien die bidonflessen na een wielervedstrijd aan het verzamelen was. Wie weet was het wel geen dorpsgek maar een opruimer, iemand van de afval dienst.

Alles in twee uur weer uitgeladen. In twee weken verhuisd naar honderd kilometer verderop. Iets nieuws beginnen. Vooral voor mijn zoon.